

arrelament m. Acció ^{d'arrelar}
o d'arrelar-se; l'efecte

arrelament

arrelar v. intr. ^{i pron.} ~~intr.~~ Posar, eniar,
arrelar una planta, preparar al
sòl mitjançant d'arrel o arrels.
Aquestes plantes no arrelen bé a
la terra. Pins arrelats abaxen
a la roca. | fig. Preparar profundament una idea, sentiment, costum, etc: feut se difícil d'arrelar per o retrujir. En aquest poble, hi arrelen els mals costums. En un